

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾
سورة المائدة ، ٥٨

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
"لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا
أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ
لَاسْتَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا
وَلَوْ حَبْوًا"

البخاري، الأذان، ٩؛ مسلم، الصلاة، ١٢٩

Kære brødre!

Hver dag hører vi mange stemmer. Nogle kalder til handel. Nogle kalder til underholdning. Nogle trækker os mod dunyā og dens travlhed. Men der findes én stemme, som i århundreder har vækket hjerter og kaldt mennesker tilbage til deres Herre. Det er adhān. Det er tawhīd's kald, kaldet til 'ubūdiyyah. Det er et af de stærkeste tegn på muslimens identitet.

Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سِغIR i det oplæste vers, at når der kaldes til ṣalāh, gør nogle det til spot og leg. Brødre, husk: adhān og ṣalāh viser, hvor hjertet står. For Mu'minīn er det et kald til Allah. Og for dem, der vender sig bort, afslører det i virkeligheden deres afstand. Og Profeten ﷺ sagde: *"Hvis mennesker kendte belønningen i adhān og i den første række, ville de trække lod om det. Hvis de kendte belønningen i at komme tidligt til ṣalāh, ville de kappes om det. Og hvis de kendte belønningen i 'ishā' og fajr, ville de komme til dem, selv hvis de måtte kravle."*

Mine elskede brødre i Islam!

Historien om adhān er fuld af lærdom. Da muslimerne blev flere i Madīnah, og Masjid an-Nabawī blev bygget, manglede man en måde at kalde folk til ṣalāh på. Ṣaḥābah drøftede det. Nogle nævnte klokker, andre horn. Men Allah جَلَّ جَلَالُهُ gav denne Ummah et tegn, der ikke ligner andre folks tegn.

'Abdullāh ibn Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ så adhāns ord i en drøm og fortalte det til Profeten ﷺ. Profeten ﷺ bekræftede, at drømmen var sand, og bad Bilāl al-Ḥabashī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ kalde det adhān. Da den første adhān steg over Madīnah, begyndte ikke bare et kald til ṣalāh, men en stemme af imān, som skal fortsætte til Dommedag.

Kære Mu'minīn!

Profeten ﷺ fortalte os, hvor stor adhāns værdi er. Han sagde, at hvis mennesker kendte belønningen i adhān og i den første række, ville de trække lod om det. I en

anden ḥadīth sagde han: *"Mu'adhdhinoon vil på Dommedagen være de længste af højde blandt menneskene."*

Vores lærde har forklaret, at det betyder høj rang og stor ære hos Allah. Profeten ﷺ sagde også: *"Ethvert menneske, enhver jinn, enhver sten og ethvert træ, som hører Mu'adhdhins stemme, vil vidne til hans fordel på Dommedagen."*

Så brødre, en Mu'adhdhins stemme når ikke kun menneskers ører, men forøger også vores rang i akhirah.

Kære brødre!

Ṣaḥābah lyttede ikke passivt til adhān. De levede adhān. Da 'Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ hørte ordene, som 'Abdullāh ibn Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ havde set i drømmen, skyndte han sig til Profeten ﷺ og fortalte, at han også havde set de samme ord i sin drøm. Deres hjerter blev samlet omkring det samme kald.

Og mange år senere, efter Profetens ﷺ død, da Bilāl رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ igen lavede adhān i Madīnah, og han nåede ordene: *أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ* (Jeg vidner om, at Muḥammad er Allahs sendebud) begyndte folk i Madīnah at græde. For den stemme mindede dem ikke kun om ṣalāh. Den mindede dem om Allahs Sendebud ﷺ.

Brødre!

Når adhān bliver givet, er det sunnah at stoppe op, lytte, gentage Mu'adhdhins ord og lave du'ā' bagefter. Profeten ﷺ sagde: *"Når I hører mu'adhdhins, så gentag det, han siger."*

Lad os derfor ikke betragte adhān som en almindelig lyd.

Når vi hører **Allāhu Akbar**, lad os huske, at Allah er større end alt, der optager os.

Når vi hører **Ḥayya 'alaṣ-ṣalāh**, lad os mærke, at Allah kalder os til at stå foran Ham.

Når vi hører **Ḥayya 'alal-falāḥ**, lad os forstå, at sand succes ligger i lydighed mod Allah.

Adhān kalder os ikke kun til moskéen. Den kalder os til tawhīd, ṣalāh, renhed og ansvar. Den minder os om, hvem vi er, og hvem vi tilhører.

Ya Allah! Genopliv vores hjerter med adhānens betydning. Gør os blandt dem, hvis øjne søger ṣalāh, og hvis ører venter på adhān.

Gør os til tjenere, der former deres liv efter Dit kald og Din hidāyah.

Āmīn.